

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul-șef în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 martie 2022, în privința inculpatului

Panov Valeriu XXXX,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei XXX din 07.05.2019 în baza art. 171 alin. (1), 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. b), c), d), 27, 186 alin. (2) lit. b), c), 84 Cod penal la 4 ani închisoare.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 13.02.2019 - 04.11.2021,
instanța de apel: 23.11.2021 - 21.03.2022,
instanța de recurs: 20.06.2022 - 08.08.2022.*

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 04 noiembrie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Panov Valeriu a fost condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la 1 an închisoare și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, *prin cumulul parțial* al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătoriei XXX din 07.05.2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 04.11.2021.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 448 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Panov Valeriu, la 09 iulie 2018, orele 03:30, aflându-se în s. XXX, r-nul XXX, împreună și de comun acord cu Bolocan Dorin, a.n. XXX, locuitor a s. XXX r-nul XXX, au pătruns ilegal în domiciliul lui Chistol Elena, a.n. XXX, situat în s. XXX, r-nul XXX și au aplicat forța fizică asupra lui Chistol Elena, provocându-i dureri fizice.

Astfel, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, ca pătrunderea în domiciliul unei personae, fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșit cu aplicarea violenței.

Tot el, la 20 aprilie 2019, orele 04:30, împreună cu Chise Andrian, aflându-se în preajma localului Î.I. „Cazacu Lilia” din s. XXX, r-nul XXX, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o deosebită obrăznicie, au iscat un conflict cu Verdeș Nicolai, a.n. XXX, locuitor al s. XXX, r-nul XXX, aplicându-i ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate, manifestate sub formă de: „excoriație a țesuturilor moi a regiunii parietale a capului”.

Astfel, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două persoane.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, iar vinovăția lui este confirmată și prin probele cercetate.

3. Avocata Mariana Turculeț a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Apelanta a invocat că inculpatul a dat dovadă de atitudine sinceră pe tot parcursul procesului penal și în consecință o altă pedeapsă decât cea privativă de libertate este în stare să asigure atingerea scopului sancțiunilor penale.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 martie 2022, apelul a fost admis, **casată total sentința** și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează: „În baza art. 1-2 a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, **se încetează procesul penal** în privința lui Valeriu Panov, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) și art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal”.

Instanța de apel a statuat că art. 2 alin. (1), (3) din Legea amnistiei prevede că procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

Panov Valeriu **este învinuit** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal la data de 09 iulie 2018 și cea prevăzută de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal la 20 aprilie 2019, deci, până la adoptarea Legii nr. 243 din 24.12.2021.

Mai mult ca atât, infracțiunea prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal este mai puțin gravă, sancțiunea căreia prevede închisoare de până la 3 ani. Infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, la fel, este mai puțin gravă, sancțiunea căreia prevede închisoare de până la 5 ani.

În conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 2)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei prevăzute la art. 275 pct. 4)-9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art. 53 Cod penal, iar în temeiul art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Astfel, inculpatul întrunește condițiile instituite de Legea nr. 243 din 24.12.2021, procesul penal urmând a fi încetat în legătură cu intervenirea amnistiei.

În acest sens, nu pot fi reținute argumentele procurorului, precum că Panov V. nu cade sub aplicabilitatea Legii nr. 243 din 24.12.2021, deoarece potrivit cazierului contravențional și penal, a comis și infracțiuni grave.

Ori, prin sentința Judecătorei XXX din 05.07.2013, inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (4), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Potrivit art. 6 din Legea nr. 243 din 24.12.2021, prevederile art.1– 5 nu se aplică persoanei inculpate, care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare.

Panov V. a fost anterior condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni grave la închisoare, dar pedeapsa nu a fost executată nici în tot, dar nici în parte, ci executarea ei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă 3 ani.

Prin urmare, inculpatul cade sub incidența actului de amnistie, deoarece nu se încadrează în restricțiile prevăzute de această lege.

5. Procurorul-șef în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate, cu menținerea sentinței.

Recurentul invocă că inculpatul Panov Valeriu nu cade sub aplicabilitatea Legii nr. 243 din 24.12.2021, deoarece potrivit cazierului contravențional rezultă că acesta a comis și infracțiuni grave. Inculpatul, prin sentința Judecătorei XXX din 05.07.2013 a fost condamnat în baza art. 186 alin. (4), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani. Respectiv, Panov V. cade sub restricțiile stipulate la art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 în redacția inițială.

Cauza penală s-a aflat la etapa căilor de atac, apelul, când nu se judecă cauza, ci se judecă apelurile, fiind deja depășită faza judecării cauzei în prima instanță,

potrivit capitolului I și III din Titlul II "Judecata" din Partea specială a Codului de procedură penală.

Or, potrivit prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova din 23.12.2021, este stipulat că prevederile acesteia se aplică la etapa judecării cauzei, art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243/2021.

Astfel, la etapa judecării apelului, după cercetări judecătorești și dezbateri, nu este posibilă încetarea procesului penal în temeiul legii cu privire la amnistie, conform art. 107 Cod penal, dar pronunțarea sentinței de condamnare, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei.

Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art. 89 alin. (2) lit. a), b), c), e), f), g) Cod penal.

Din conținutul alin. (6) din același articol rezultă că la adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeiuri prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.

Astfel, nu este clar de ce anume instanța de apel încetează procesul penal, în temeiul prevederilor art. 1 și 2 a Legii privind amnistia nr. 243 din 24.12.2021, soluție ce nu corespunde prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală.

În drept, recursul este bazat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului *se aplică regulile generale* pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1. Conform art. 415 alin.

(1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, **potrivit modului stabilit, pentru prima instanță**. În corespundere cu art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, conform art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată **în conformitate** cu prevederile prezentului cod, **exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale**. Potrivit art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate **numai cu condiția includerii lor** în prezentul cod.

Astfel, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod. Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală **nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă**. Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă **în ședința preliminară** s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal **nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit**. Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței **de condamnare**, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă **cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei** conform art. 107 din Codul penal. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2)

și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal. Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate **constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului**. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, **dar îl liberează de pedeapsă** pe baza prevederilor respective ale [Codului penal](#), ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

Potrivit jurisprudenței naționale, apelul este o cale de atac ordinară, pentru ca pricina să fie supusă unei noi judecări, în vederea reformării hotărârii nedefinitive. Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, **provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept**. Apelul este și o cale de reformare a hotărârii. În cazul admiterii lui, hotărârea atacată este desființată integral sau în parte, iar cauza va primi o nouă rezolvare în instanța de apel. În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe (*Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 1.*).

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **aplicarea amnistiei față de persoanele inculcate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei**. Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) dispunând neclar în dispozitiv că: „În baza **art. 1-2 a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, se încetează procesul penal în privința lui Valeriu Panov, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) și art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal**”, nu a indicat aliniatul respectiv al art. 1 și 2 din Legea menționată și nu a respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzute de legea procesual penală enunțată supra.

Ori, art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală prevede clar că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate **numai cu condiția includerii lor** în prezentul cod.

Prin urmare, normele cu caracter procesual din respectiva Lege cu privire la amnistie, sunt aplicabile doar în măsura în care nu contravin Codului de procedură penală.

Astfel, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) – (8), 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de instanța de fond, și doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (*art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) CPP*).

Ulterior însă, dat fiind că **procedura continuă în mod obișnuit** (*art. 332 alin. (5) CPP*), instanțele **de fond** și **de apel** (*art. 413 al. (1), art. 415 al. (1) pct. 2), 419 CPP*), hotărăsc asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea **sentinței** sau **deciziei, de condamnare**, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - **cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei** (*art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394, 395 CPP*).

În același timp, art. 391 Cod de procedură penală (*Sentința de încetare a procesului penal*), **nu prevede** că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta **o sentință de încetare** a procesului penal **în cazul aplicării actului amnistiei**, cât, de altfel, și a prescripției.

Ori, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (*art. 332 al. (5), 384 CPP*), doar în cadrul adoptării unei **sentințe** sau **deciziei** (*instanței de apel*) **de condamnare**, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului **în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală**, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (*art. 1 al. (1), art. 7 al. (1) – (8) CPP*);

b) a decis în dispozitiv absolut sumar inițial că se casează total sentința... și se pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, apoi că se încetează procesul penal.

Prin urmare, în situația divergentă când este casată total sentința și ulterior încetat procesul penal, în descriptiv fiind indicat că inculpatul **este învinuit...**, adică lipsind soluția privitor la fapta infracțională, vinovăția inculpatului și încadrare juridică a acțiunilor lui, deoarece sentința a fost casată total, este absolut neclar ce fel de hotărâre a pronunțat instanța – de condamnare sau de încetare, pe motive de

reabilitare sau nereabilitare, în descriptivul și dispozitivul deciziei fiind prezente elemente proprii ambelor soluții.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul-șef în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 martie 2022, în privința inculpatului Panov Valeriu XXX și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 26 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico